

[Lasse Budtz]

Jeg mener også, det er vigtigt at notere sig i denne forbindelse, at der er flere tilkendegivelser fra arabisk side om, at man vil anerkende staten Israels eksistens. Men vi mener, at man ingen vegne kommer uden øjeblikkelig at tage fat på det palæstinensiske problem, først og sidst fordi palæstinenserne rettigheder er akkurat lige så legitime og selvfølgelig som de israelske, men begge parter bør anerkende hinanden samtidig og gensidigt.

Bo Kristensen (KF):

Når såvel SF som VS netop nu har stillet forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af økonomiske sanktioner mod Israel og anerkendelse af PLO, kan jeg ikke opfatte det som andet end et bevidst forsøg på at drage politisk fordel af den pinefulde og tragiske konfrontation, der har fundet sted i denne sommer mellem Israel og PLO i Libanon.

Det er uacceptabelt at benytte den kaotiske situation i Libanon som løftestang til at gennemtrumfe en ensidig støtte til den selvbestaltede og intolerante terroristorganisation PLO. Det må nemlig også nu huskes, på hvilket grundlag PLO arbejder. Det er således fortsat PLOs erklærede mål at udslutte den israelske stat, og midlerne er fortsat terror i alle afskygninger.

Lige så væsentligt er det at understrege, at PLO er en selvbestaltet organisation, eftersom det palæstinensiske folk ikke har haft mulighed for på demokratisk vis at vælge sine repræsentanter. PLO kan derfor ikke med rimelighed betragtes og anerkendes som det palæstinensiske folks eneste repræsentant. Dermed være naturligvis ikke sagt, at PLO ikke er en vigtig part, som der må tages hensyn til i forbindelse med bestræbelserne på en varig løsning af konflikten. De utallige lidelser, som PLO gennem en årrække har påført befolkningen i såvel Israel som Libanon, må ikke glemmes eller overskygges af øjeblikkets dramatiske og gruppvækkende begivenheder; lige så lidt må det røkke ved det grundlæggende princip, at man kun anerkender stater og ikke organisationer.

Disse bemærkninger må under ingen omstændigheder forveksles med et forsøg på at bagatellisere de grusomme handlinger, som har fundet sted i Libanon. Tværtimod kan

Israels invasion af Libanon kun vække harme og stærk kritik fra alle humane og demokratiske kræfter i de vestlige lande.

Der findes ingen undskyldning for de store og ubeskrivelige lidelser og materielle skader, som Israel har forvoldt i denne sommer i Libanon.

Der er heller ingen tvivl om, at PLOs tilstedeværelse i Libanon har haft form af besættelsesmagt, og så sent som i sommer har Libanons FN-ambassadør udtalt, at »vi ønskede ikke, og vi ønsker stadig ikke, at palæstinenserne slår sig ned i Libanon.«

Ensidige og direkte økonomiske sanktioner mod Israel kan det konservative folkeparti ikke lægge stemmer til, ganske enkelt fordi vi ikke mener, at det er måden, hvorpå Danmark bedst kan bidrage til en varig, demokratisk og fredelig løsning af Mellemøstkonflikten.

Der er derimod behov for, at også vi i Danmark er med til at give en konstruktiv kritik, der tager sigte på at sikre en fredelig hverdag for såvel israelerne som for palæstinenserne fuldstændig i overensstemmelse med den linje, regeringen allerede har lagt an og fulgt.

Kun ved at anvende alle til rådighed stående diplomatiske kontakter og kanaler kan vi medvirke til en positiv og demokratisk udvikling og dermed en løsning af den i øjeblikket meget fastlåste konflikt.

I den forbindelse er det vigtigt at fremhæve betydningen af regeringens samtaleinitiativer med PLO, sådan som de har fundet sted i New York i fællesskab med de øvrige EF-lande og i øvrigt på udenrigsminister Ellemann-Jensens initiativ.

Det er vores opfattelse, at ensidige sanktioner mod den ene konfliktpart kun vil betyde, at Danmark er med til at cementere de dybtgående modsætninger, som bærer ved til bålet i Mellemøsten. Vi mener derfor, at forslaget fra VS og SF er aldeles malplaceret og udelukkende begrundet i et ønske om at misbruge en forståelig folkelig harme, som rider på øjeblikkets kortsigtede bølge.

Som et reelt forsøg på at bidrage positivt og konstruktivt til en fredelig sameksistens mellem de forskellige religiøse grupper og nationaliteter i Mellemøsten er forslaget, som jeg har redegjort for det, komplet uegnet, og jeg skal derfor på den konservative folke-